

sultater, de har indhøstet, Resultater, som ikke altid er i vor Favør, tværtimod, men Resultater, som altsaa er det, vort handelspolitiske Udstyr nu en Gang henviser os til at nøjes med.

Men disse Anvisninger paa at skabe os et improviseret handelspolitisk Forhandlingssystem — for et virkeligt, definitivt System kan kun skabes ved en Dobbelttarif, som det selvfølgelig maa tage lang Tid at udarbejde —, disse Anvisninger fra vor Side, som de forelaa i Landstinget, misfortolkes bevidst fra Venstres Side, og endnu i Gaar kunde man f. Eks. i Dagbladet „København“ se Tolddiktaturets Etikette klistret paa meget lidt loyal Vis paa alt, hvad der fremsættes af konservativ Tale om Told og Toldforanstaltninger.

Jeg skal indrømme, at en vis diktatorisk Myndighed — ja, det er nu saadant et vældig stærkt Ord, men en vis administrativ Myndighed er der i dansk Toldlovgivning tillagt Finansministeren. Venstrepressen har jo ogsaa opholdt sig ved, at det var en socialdemokratisk Finansminister, vi vilde udstyre med denne Bemyndigelse, som altsaa slet ikke er nogen Bemyndigelse til ham, men en vis administrativ Bemyndigelse er der altsaa tillagt den til enhver Tid siddende Finansminister, hvad enten han nu er Socialdemokrat, Venstre, Konservativ eller Radikal, eller hvad det nu kan være. Den Bemyndigelse, som er det eneste, man kunde karakterisere som noget i Retning af Diktatur, findes i § 4 i den Toldlov, som Regeringen Neergaard selv har gennemført for et Par Aar siden og gennemført med en Ændring af den oprindelige Paragraf, en Paragraf, der direkte sigter til gennem administrativ Anordning at udstyre Danmark i Forhandlingerne med et uvilligt Udland ved at paalægge handelspolitiske Sætsler, visse Straffetoldsætser af helt op til 75 pCt. af Varens Værdi. Det er det eneste af Tolddiktatur, der i Virkeligheden findes i dansk Toldpolitik, og det er indført som § 4 i den nævnte Toldlov af Venstregeringen Neergaard.

Jeg beklager dybt, at man ikke er kommet videre, end det foreliggende Resultat er Udtryk for. Jeg beklager dybt, at man i denne alvorlige Stund skal nøjes med et Resultat, som af Socialdemokratiets egen Ordfører karakteriseres, og vel med Rette, som sølle. Det er neppe dette, Landet har tænkt sig, det er neppe dette, de arbejdsløse har tænkt sig, det er neppe dette, Landets Produktionskraft trænger til. Men overfor hele den stærke Agitation, som jo har været Hemskeen for at komme

videre, og som er ført mod Toldpolitik, Toldforanstaltninger overhovedet, kan jeg kun, idet jeg henviser til min Redegørelse, Adskillelsen mellem Krisetoldsætser og Forhandlingstoldsætser, som vi ønsker, til Slut ønske, at Medlemmer af dette høje Ting og ogsaa Offentligheden vilde sætte sig lidt ind i det Materiale, der kom frem ved det store Landsindustrimøde, der nylig afholdtes her i København, hvor der fra forskellige Sider i Industrien gaves Oplysninger om, hvilke Toldsætser der findes her i Danmark, og hvilke Toldsætser paa tilsvarende Varer der findes i Udlandet.

Naar man hører slige Tal, ser dem lagt frem, dokumenteret, forbavses man over, at der overhovedet er nogen herhjemme, der vover at tale om Told, naar det gælder danske Forhold. Paa store og vigtige Omraader er Tolden 2—3 Gange saa høj i Udlandet, overalt render vi Hovedet mod disse Toldmure, og den Gængældelsestrang, der var naturlig her, er man altsaa udelukket fra af Hensyn til den indenlandske Agitation, den Agitation, der arbejder med saa fuldkommen fantastiske baade Forestillinger og Tal. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne, heller ikke paa de Sætsler, der blev nævnt, jeg ønsker blot at henstille til Medlemmerne, at man gør sig bekendt med dette, navnlig de Medlemmer, der nu skal ud i Foraarets og Sommerens Kampagner og tale om de uhyre Toldbeløb, der udredes af det danske Samfund, og de uhyre trykkende Toldbyrder, der er Følgen af overhovedet at have en Toldlov.

Jeg har gjort disse Bemærkninger for at bringe Klarhed i Problemet, og idet jeg beklager, at Regeringen ikke er kommet længere, beklager hele den mærkelige Maade, hvorpaa man har opereret og ikke villet eller turdet tage Konsekvenserne af de Løfter, man i sin Tid har givet, ogsaa beklager, og ikke mindre dybt, at Partiet Venstre har lagt sig som den store Bøjg hemmende i Vejen for denne Sag uden at kunne dokumentere de Paastande, der fremsættes, vil jeg haabe, at man nu i Dag kan faa Klarhed, navnlig fra Venstres Side, over, hvad det er for en Skade, der vil være Følgen af de beskudne Krisetoldsætser, vi ønsker, og hvorledes man paa anden Maade vil undgaa den Skade, der er en Kendsgerning, og som er Følgen af Udlandets Tolddiktatur, ikke af det danske, nemlig for vore handelspolitiske Forbindelser, en Skade, der jo ikke mindst rammer Landbruget i dets Eksport.

Jeg skal med disse Ord, idet jeg i øvrigt henholder mig til, hvad der allerede er sagt